

แบบฝึกทักษะ

การอ่านจับใจความ

ชุดที่

๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เรื่อง

พินิจ บทความ

จัดทำโดย

นางสาวนันทพร งามทอง

ครูชำนาญการ

โรงเรียนวัดป่าสัก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต ๓๔

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการอ่านเป็นกระบวนการที่สามารถสร้างความรู้ ความคิด นำไปใช้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหา สร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้การอ่าน ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ และก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน เป็นการ สร้างจินตนาการ การอ่านสามารถยกระดับจิตใจให้มีคุณธรรม จริยธรรม

การอ่านที่มีประสิทธิภาพ คือ สามารถอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และสามารถวิเคราะห์ ประเมินค่าสิ่งที่อ่านอย่างมีเหตุผล ตลอดจนปรับความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ ในชีวิตประจำวัน แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ ๒ ชุดที่ ๒ เรื่อง พินิจบทความ เล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่าน จับใจความ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ในทักษะอื่นและพัฒนาผู้เรียนให้มีนิสัยรักการ อ่าน มีความเข้าใจในเรื่องราวที่อ่านอย่างแท้จริง แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความมีทั้งหมด ๗ ชุด รวมเวลาในการฝึก ๑๖ ชั่วโมง ดังนี้

ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน	ใช้เวลา ๑ ชั่วโมง
ชุดที่ ๑ เรื่อง นิทานชวนคิด	ใช้เวลา ๒ ชั่วโมง
ชุดที่ ๒ เรื่อง พินิจบทความ	ใช้เวลา ๒ ชั่วโมง
ชุดที่ ๓ เรื่อง ตามบันทึกเหตุการณ์	ใช้เวลา ๒ ชั่วโมง
ชุดที่ ๔ เรื่อง นานาสารคดี	ใช้เวลา ๒ ชั่วโมง
ชุดที่ ๕ เรื่อง มากมีโฆษณา	ใช้เวลา ๒ ชั่วโมง
ชุดที่ ๖ เรื่อง ข่าวสารน่ารู้	ใช้เวลา ๒ ชั่วโมง
ชุดที่ ๗ เรื่อง สนุกกับเรื่องสั้น	ใช้เวลา ๒ ชั่วโมง
ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน	ใช้เวลา ๑ ชั่วโมง

ผู้จัดทำได้เรียบเรียงขึ้น ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เพื่อเป็น การฝึกทักษะขั้นพื้นฐานในการอ่าน และเตรียมความพร้อมในการอ่านจับใจความต่อไป

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จะเป็นนวัตกรรมที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุตาม เป้าหมายของหลักสูตร เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนและครูผู้สอนในการนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นต่อไป

นางสาวพัชราภรณ์ หววกยง

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด.....	๑
จุดประสงค์การเรียนรู้.....	๑
คำชี้แจงในการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำหรับครู.....	๒
คำชี้แจงในการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียน	๓
แบบทดสอบก่อนเรียนแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ชุดที่ ๒	๔
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความ.....	๘
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง บทความ	๑๐
กิจกรรมขั้นที่ ๑ การอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง.....	๑๓
กิจกรรมขั้นที่ ๒ การตั้งคำถาม	๑๖
กิจกรรมขั้นที่ ๓ การอ่านเนื้อหาละเอียดเพื่อหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้	๑๗
กิจกรรมขั้นที่ ๔ การจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ตามความเข้าใจ.....	๑๘
กิจกรรมขั้นที่ ๕ การเขียนสรุปใจความสำคัญโดยใช้สำนวนโวหารของตนเอง	๑๙
กิจกรรมขั้นที่ ๖ การวิเคราะห์ วิจารณ์ เรื่องที่อ่านแล้วแสดงความคิดเห็น	๒๐
แบบทดสอบหลังเรียนแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ชุดที่ ๒	๒๑
บรรณานุกรม	๒๖
ภาคผนวก	๒๗
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ชุดที่ ๒	๒๘
แนวคำตอบกิจกรรมขั้นที่ ๑	๒๙
แนวคำตอบกิจกรรมขั้นที่ ๒	๓๐
แนวคำตอบกิจกรรมขั้นที่ ๓	๓๐
แนวคำตอบกิจกรรมขั้นที่ ๔	๓๑
แนวคำตอบกิจกรรมขั้นที่ ๕	๓๒
แนวคำตอบกิจกรรมขั้นที่ ๖	๓๓
เฉลยแบบทดสอบหลังเรียนแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ชุดที่ ๒	๓๔

สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑

การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

- ท ๑.๑ ม.๒/๒ จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน
- ท ๑.๑ ม.๒/๓ เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ ที่อ่าน
- ท ๑.๑ ม.๒/๔ อภิปรายแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ท ๑.๑ ม.๒/๕ วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุนและข้อคิดเห็นจาก
บทความที่อ่าน
- ท ๑.๑ ม.๒/๘ มีมารยาทในการอ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. ด้านความรู้ (K)

๑.๑ นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญของบทความที่กำหนดให้ได้

๒. ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๒.๑ นักเรียนอภิปรายแสดงความคิดเห็นบทความที่กำหนดให้ได้

๒.๒ นักเรียนเขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจบทความที่กำหนดให้ได้

๒.๓ นักเรียนวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นบทความที่กำหนดให้ได้

๓. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

๓.๑ มีวินัย

๓.๒ ใฝ่เรียนรู้

๓.๓ มีจิตสาธารณะ

๓.๔ รักความเป็นไทย

๓.๕ ซื่อสัตย์สุจริต

๓.๖ มุ่งมั่นในการทำงาน

คำชี้แจงการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ (สำหรับครู)

แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ชุดที่ ๒ เรื่อง พินิจบทความ ก่อนให้นักเรียนทำควรอ่านคำชี้แจงในการใช้แบบฝึกแต่ละเล่มอย่างละเอียดและปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

๑. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความนี้ใช้เวลา ๒ ชั่วโมง
๒. ครูเตรียมแบบฝึกให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
๓. ครูศึกษาเนื้อหาและลำดับขั้นตอนของแบบฝึกให้เข้าใจชัดเจน
๔. ครูอธิบายให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ในการทำแบบฝึก เพื่อให้นักเรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของการทำแบบฝึก
๕. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน ๑๐ ข้อ ก่อนศึกษาเนื้อหา
๖. การทำแบบฝึกแต่ละครั้งนักเรียนควรมีส่วนร่วม เช่น อภิปรายร่วมกัน ตรวจสอบผลงาน และสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง
๗. ครูบันทึกผลคะแนนทุกครั้งที่นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ เพื่อสังเกตพัฒนาการของนักเรียน
๘. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน ๑๐ ข้อ

คำชี้แจงการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ (สำหรับนักเรียน)

แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ชุดที่ ๒ เรื่อง พินิจบทความ ที่นักเรียนจะได้ศึกษาต่อไปนี้ เป็นแบบฝึกพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญที่เหมาะสมกับนักเรียน สามารถศึกษาได้ด้วยตนเองและประสบความสำเร็จในการอ่านด้วยการปฏิบัติตามคำแนะนำดังต่อไปนี้

๑. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความนี้ใช้เวลา ๒ ชั่วโมง
๒. ศึกษาสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ให้เข้าใจ
๓. ศึกษาคำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความให้เข้าใจตามขั้นตอน
๔. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน ๑๐ ข้อ ใช้เวลา ๒๐ นาที ลงในกระดาษคำตอบ
๕. ฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญซึ่งมีกิจกรรม ๖ ขั้นตอน ดังนี้
 - กิจกรรมขั้นที่ ๑ การอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง
 - กิจกรรมขั้นที่ ๒ การตั้งคำถาม
 - กิจกรรมขั้นที่ ๓ การอ่านอย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้
 - กิจกรรมขั้นที่ ๔ การจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ตามความเข้าใจ
 - กิจกรรมขั้นที่ ๕ การเขียนสรุปใจความสำคัญโดยใช้สำนวนโวหารของตนเอง
 - กิจกรรมขั้นที่ ๖ การวิเคราะห์ วิจัย เรื่องที่อ่านแล้วแสดงความคิดเห็น

หากนักเรียน ไม่เข้าใจให้ย้อนกลับไปอ่านเนื้อหาแบบฝึกใหม่อีกครั้ง แล้วทำกิจกรรมใหม่อีกครั้ง หรือขอคำแนะนำจากครูผู้สอน
๖. ตรวจคำตอบด้วยตนเองหรือแลกเปลี่ยนกันตรวจโดยครูเป็นผู้แนะนำ
๗. ทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน ๑๐ ข้อ ใช้เวลา ๒๐ นาที ลงในกระดาษคำตอบ เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

แบบทดสอบก่อนเรียนแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ชุดที่ ๒ เรื่อง พินิจบทความ

คำชี้แจง

๑. แบบทดสอบก่อนเรียนฉบับนี้ให้ทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านจับใจความสำคัญจากบทความ เป็นแบบทดสอบปรนัย แบบเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก จำนวน ๑๐ ข้อ ข้อละ ๑ คะแนน ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ ๒๐ นาที
๒. นักเรียนอ่านข้อคำถามและตอบให้ละเอียด แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (x) ทับอักษร ก, ข, ค, หรือ ง ลงในกระดาษคำตอบที่ตรงกับตัวเลือกที่นักเรียนเห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
๓. นักเรียนทำแบบทดสอบให้ครบทุกข้อ

อ่านบทความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถาม

วิธีปราบลูกดื้อแบบผิด ๆ โตไปจะอ้วน!

ผลวิจัยชี้ วิธีสุดคลาสสิกแก้มูกดื้อ กลายเป็นต้นตอทำเด็กติดนิสัยการกินผิด ๆ อนาคตป่วยหลายโรค บทความสุขภาพส่งท้ายปี พ.ศ.๒๕๕๔ “มุมมองสุขภาพ” ขอใช้โอกาสนี้ เตือนถึงพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ระวังบุตรหลานจะกลายเป็นโรคอ้วน หากยังเลี้ยงด้วยวิธีผิด ๆ โดยเมื่อไม่นานมานี้ เดลิแมล์ เผยผลวิจัยปัญหาโภชนาการในเด็กอังกฤษ พบว่า ๑ ใน ๓ ของพ่อแม่แดนผู้ดีชอบตอรอง หรือยื่นข้อเสนอให้บุตรหลานเชื่อฟัง ไม่คือ ไม่ชน ด้วยการใช้นมหวาน ซ็อกโกแลต เป็นสิ่งล่อใจ

พฤติกรรมข้างต้นนั้น ส่งผลเสียในระยะยาว ทำให้เด็กติดนิสัยชอบกินจุบจิบ โดยเฉพาะของหวานสารพัดชนิด สุดท้ายก็จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีน้ำหนักตัวเกินมาตรฐาน และเป็นโรคอ้วน เพิ่มความเสี่ยงป่วยโรคร้ายมากมาย เช่น โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคเบาหวาน โรคมะเร็ง และโรคข้อเข่าเสื่อม ข้อมูลสำคัญที่ได้จากการวิจัย ทำให้ทราบว่า คุณแม่กลุ่มตัวอย่าง ๒,๐๐๒ คน ซึ่งมีลูกอายุระหว่าง ๑-๕ ปีนั้น กว่าร้อยละ ๒๖ ยอมรับว่า ให้ลูกลิ้มรสขนมหวานตั้งแต่เด็กอายุยังไม่ถึง ๕ เดือน แถมร้อยละ ๖๑ รับว่า ให้ลูกน้อยกินขนมหวานทุกวัน

ส่วนสาเหตุหลัก ๆ ที่ทำให้แม่ต้องแนะนำให้ลูกรู้จักขนมหวานตั้งแต่ยังเล็ก กว่าร้อยละ ๕๖ เชื่อว่า สิ่งนี้เป็นเครื่องหลอกล่อที่ได้ผลดี ช่วยให้เด็กยอมทำตามคำสั่ง เช่น ใช้หลอกล่อเด็กให้ยอมกินข้าวและเมื่อกินหมดจาน เด็กจะได้กินขนมหวานตามที่แม่สัญญาไว้ ด้วยวิธีหลอกล่อที่ไม่เหมาะสมข้างต้นนี้เอง ส่งผลให้ร้อยละ ๖๐ ของพ่อแม่ พบว่า ลูกของตนชอบอ้วนชอบกินขนมหวานตั้งแต่อายุยังไม่ถึง ๓ ขวบ แถมหลายรายชอบและติดมาก จนหลายครั้งพ่อแม่ต้องดุ

การให้บุตรหลานกินขนมหวานตั้งแต่เด็ก ๆ ก็คงไม่ใช่เรื่องเล็ก ๆ เพราะทำให้เด็กนักเรียนในอังกฤษกว่า ๒ ล้านคน มีน้ำหนักตัวเกินค่ามาตรฐาน แถมในจำนวนดังกล่าว มีไม่น้อยกว่า ๑ แสนคน น้ำหนักเยอะจนเข้าข่ายป่วยโรคอ้วน

อย่างไรก็ตาม นักโภชนาการเตือนว่า ถ้าพ่อแม่ยังไม่เลิกใช้ขนมหวานเป็นสิ่งจูงใจ ในอนาคตหรือราว ค.ศ. ๒๐๓๐ ครั้งหนึ่งของประชากรในอังกฤษจะเป็นโรคอ้วน

สำหรับการแก้ไขปัญหาหนี้ ทางนักจิตวิทยาเด็กแนะพ่อแม่ต้องเลิกการจูงใจด้วยขนมหวาน แม้เด็กวัยซนจะหว่านเล่นมากกว่าการกินอาหาร หากเด็กไม่ยอมกินข้าว ก็ไม่ต้องตื้อและเก็บอาหารไป เมื่อบอץ ๆ เข้า ปัญหายอมกินข้าวเพื่อให้ได้ขนมหวานก็จะหมดไป

นอกจากนี้ ทางนักโภชนาการยังแนะเพิ่มอีกว่า พ่อแม่ควรสอนให้ลูกรู้ถึงผลกระทบของการกินอาหารบางอย่างที่มากเกินไปนั้น จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพได้อย่างไรด้วย ไม่อยากให้เด็กติดนิสัยชอบกินของหวานไปถึงตอนโต พ่อแม่ควรต้องเลิกใช้ขนมหวานเป็นสิ่งจูงใจลูกแล้วล่ะ

(อังคณา ทองพูล, ๒๕๕๔.)

๑. ข้อใดเป็นใจความสำคัญของบทความนี้

- ก. เด็ก ๆ ชอบอ้วนกินขนมหวาน
- ข. พ่อแม่ใช้วิธีปราบลูกคือด้วยวิธีผิด ๆ จะส่งผลให้เด็กเป็นโรคอ้วน
- ค. เด็กนักเรียนในอังกฤษกว่า ๒ ล้านคน มีน้ำหนักตัวเกินค่ามาตรฐาน
- ง. พ่อแม่แดนผู้ดีชอบตื้อหรือยื่นข้อเสนอให้บุตรหลานเชื่อฟัง ไม่ใช่ไม่ชน ด้วยการให้ขนมหวาน ช็อกโกแลต เป็นสิ่งล่อใจ

๒. บทความนี้เป็นบทความประเภทใด

- ก. บทความวิจารณ์
- ข. บทความวิเคราะห์
- ค. บทความวิชาการ
- ง. บทความแสดงความคิดเห็น

๓. ผู้เขียนมีเจตนาอย่างไรในการนำเสนอบทความนี้

- ก. ตักเตือน
- ข. แนะนำแนวทาง
- ค. วิจารณ์
- ง. แนะนำ

๔. เด็กนักเรียนในอังกฤษส่วนใหญ่ประสบปัญหาใดมากที่สุด

- ก. มีน้ำหนักตัวเกินมาตรฐาน
- ข. จะห่วยเล่นมากกว่าการกินอาหาร
- ค. มีน้ำหนักเยอะจนเข้าข่ายป่วยโรคอ้วน
- ง. มีความเสี่ยงป่วยโรคร้ายมากมาย

๕. เพราะเหตุใดพ่อแม่ส่วนใหญ่จึงใช้ขนมหวานเป็นเครื่องต่อรองกับเด็ก ๆ

- ก. เพราะเด็ก ๆ ชอบกินขนม
- ข. เพราะพ่อแม่ไม่มีเวลาดูแลลูก
- ค. เพราะขนมเป็นสิ่งล่อตาล่อใจเด็ก ๆ
- ง. เพราะช่วยให้เด็ก ๆ ยอมทำตามคำสั่ง

๖. ข้อใดเป็นข้อคิดเห็น

- ก. พ่อแม่ควรต้องเลิกใช้ขนมหวานเป็นสิ่งต่อรองล่อใจลูกแล้วละ
- ข. ผลวิจัยชี้ วิธีสุดคลาสสิกแก้อ้วนคือ กลายเป็นต้นตอทำเด็กติดนิสัยการกินผิด ๆ
- ค. สำหรับการแก้ไขปัญหานี้ ทางนักจิตวิทยาเด็กแนะพ่อแม่ต้องเลิกการต่อรองด้วยขนมหวาน
- ง. ร้อยละ ๖๐ ของพ่อแม่ พบว่า ลูกของตนชอบอ้วนชอบกินขนมหวานตั้งแต่อายุยัง ไม่ ถึง ๓ ขวบ

๗. พ่อแม่ผู้ปกครองจะมีวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าวยังไงจึงจะดีที่สุด

- ก. พ่อแม่ควรสอนให้ลูกรู้ถึงผลกระทบของการกิน
- ข. พ่อแม่ควรแนะนำให้ลูกรู้จักโทษของขนมหวานตั้งแต่ยังเล็ก
- ค. พ่อแม่ควรบอกโทษของการกินจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพได้อย่างไรด้วย
- ง. พ่อแม่ควรเลิกใช้ขนมหวานเป็นสิ่งต่อรางวัลเพื่อให้ลูกยอมทำตาม

๘. ข้อใดเป็นข้อเท็จจริง

- ก. วิธีสุดคลาสสิกแก่ลูกคือ กลายเป็นต้นตอทำเด็กติดนิสัยการกินผิดๆ อนาคตป่วยหลายโรค
- ข. พฤติกรรมข้างต้นนั้น ส่งผลเสียในระยะยาว ทำให้เด็กติดนิสัยชอบกินจุบจิบ โดยเฉพาะของหวานสารพัดชนิด
- ค. ขอใช้โอกาสนี้ เตือนถึงพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ระวังบุตรหลานจะกลายเป็นโรคอ้วน หากยังเลี้ยงด้วยวิธีผิดๆ
- ง. คุณแม่กลุ่มตัวอย่าง ๒,๐๐๒ คน ซึ่งมีลูกอายุระหว่าง ๑-๕ ปีนั้น กว่าร้อยละ ๒๖ ยอมรับว่า ให้ลูกลิ้มรสขนมหวานตั้งแต่เด็กอายุยังไม่ถึง ๕ เดือน แกรมร้อยละ ๖๑ รับว่า ให้ลูกน้อยกินขนมหวานทุกวัน

๙. บทความนี้มุ่งเสนออะไรต่อผู้อ่าน

- ก. นำเสนอบทความสุขภาพส่งท้ายปี ๒๕๕๔
- ข. ให้เห็นผลการวิจัยในประเทศอังกฤษ
- ค. ให้เห็นปัญหาของการใช้วิธีการปราบลูกคือแบบผิด ๆ
- ง. ให้เห็นว่า ราว ค.ศ. ๒๐๓๐ ครั้งหนึ่งของประชากรในอังกฤษจะเป็นโรคอ้วน

๑๐. “การยื่นข้อเสนอให้บุตรหลานเชื่อฟัง ไม่คือ ไม่ชน ด้วยการใช้นมหวาน ซ็อกโกแลตเป็นสิ่งล่อใจ” จากข้อความนี้ส่งผลเสียต่อเด็กในระยะยาวอย่างไรเป็นอันดับแรก

- ก. ทำให้เด็กมีน้ำหนักเกินมาตรฐาน
- ข. ทำให้เด็กติดนิสัยชอบกินจุบจิบ
- ค. ทำให้เด็กเสี่ยงต่อการป่วยหลายโรค
- ง. ทำให้พ่อแม่ต้องเสียเงินมากมายเพื่อซื้อนมให้กับลูก

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความ

ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญ คือ การอ่านเพื่อจับใจความหรือข้อคิด ความคิดสำคัญหลักของข้อความ หรือเรื่องที่อ่าน เป็นข้อความที่คลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้าหนึ่ง ๆ ไว้ทั้งหมด

ใจความสำคัญ หมายถึง ใจความที่สำคัญ และเด่นที่สุดในย่อหน้า เป็นแก่นของย่อหน้าที่สามารถครอบคลุมเนื้อความในประโยคอื่น ๆ ในย่อหน้านั้นหรือประโยคที่สามารถเป็นหัวเรื่องของย่อหน้านั้นได้ ถ้าตัดเนื้อความของประโยคอื่นออกหมด หรือสามารถเป็นใจความหรือประโยคเดียว ๆ ได้ โดยไม่ต้องมีประโยคอื่นประกอบ ซึ่งในแต่ละย่อหน้าจะมีประโยคในใจความสำคัญเพียงประโยคเดียว หรืออย่างมากไม่เกิน ๒ ประโยค

ใจความรอง หรือ พลความ (พน-ละ-ความ) หมายถึง ใจความ หรือประโยคที่ขยายความประโยคใจความสำคัญ เป็นใจความสนับสนุนใจความสำคัญให้ชัดเจนขึ้น อาจเป็นการอธิบายให้รายละเอียด ให้คำจำกัดความ ยกตัวอย่าง เปรียบเทียบ หรือแสดงผลอย่างถ้อยถ้วน เพื่อสนับสนุนความคิด ส่วนที่มีใจความสำคัญ และมีใจความรอง แต่ช่วยขยายความให้มากขึ้น คือ รายละเอียด

หลักการจับใจความสำคัญ

๑. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน
๒. อ่านเรื่องราวอย่างคร่าว ๆ พอเข้าใจ และเก็บใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า
๓. เมื่ออ่านจบให้ตั้งคำถามตนเองว่า เรื่องที่อ่าน มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร
๔. นำสิ่งที่สรุปได้มาเรียบเรียงใจความสำคัญใหม่ด้วยสำนวนของตนเองเพื่อให้เกิดความสละสลวย

วิธีจับใจความสำคัญ

วิธีการจับใจความมีหลายอย่าง ขึ้นอยู่กับความชอบว่าอย่างไร เช่น การขีดเส้นใต้ การใช้สีต่าง ๆ กัน แสดงความสำคัญมากน้อยของข้อความ การบันทึกย่อเป็นส่วนหนึ่งของการอ่านจับใจความสำคัญที่ดี แต่ผู้ที่ย่อควรย่อด้วยสำนวนภาษาและสำนวนของตนเองไม่ควรย่อด้วยการตัดเอาข้อความสำคัญมาเรียงต่อกัน เพราะอาจทำให้ผู้อ่านพลาดสาระสำคัญบางตอนไปอันเป็นเหตุให้การตีความผิดพลาดคลาดเคลื่อนได้ วิธีจับใจความสำคัญมีหลักดังนี้

๑. พิจารณาทีละย่อหน้า หาประโยคใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า

๒. ตัดส่วนที่เป็นรายละเอียดออกได้ เช่น ตัวอย่าง สำนวนโวหาร อุปมาอุปไมย (การเปรียบเทียบ) ตัวเลข สถิติ ตลอดจนคำถามหรือคำพูดของผู้เขียนซึ่งเป็นส่วนขยายใจความสำคัญ

๓. สรุปใจความสำคัญด้วยสำนวนภาษาของตนเอง

การพิจารณาคำแห่งใจความสำคัญ

ใจความสำคัญของข้อความในแต่ละย่อหน้าจะปรากฏดังนี้

๑. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนต้นของย่อหน้า

๒. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนกลางของย่อหน้า

๓. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนท้ายของย่อหน้า

๔. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนต้นและตอนท้ายของย่อหน้า

๕. ผู้อ่านสรุปขึ้นเอง จากการอ่านทั้งย่อหน้า (ในกรณีใจความสำคัญหรือความคิดสำคัญอาจอยู่รวมในความคิดย่อย ๆ โดยไม่มีความคิดที่เป็นประโยคหลัก)

(จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาทยัน อิมสำราญ, ๒๕๔๗.)

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง บทความ

บทความ

บทความ เป็นงานเขียนที่มุ่งเสนอความรู้หรือความคิดเห็นอย่างใดอย่างหนึ่งหรืออาจมุ่งเสนอทั้งความรู้และความคิดเห็นก็ได้ บทความจะต้องมีความถูกต้องทางด้านข้อมูล และควรเป็นเรื่องที่ทันสมัยเหมาะสมกับเรื่องราวที่เขียนบทความจะมีความยาวไม่มากนัก ผิดกับสารคดีที่มักจะมีเรื่องราวที่ยาวกว่า

บทความแบ่งได้หลายประเภทตามลักษณะของจุดมุ่งหมายในการเขียน ได้แก่

๑. **บทความบรรยายเหตุการณ์หรือเล่าเรื่อง** เป็นบทความที่มุ่งให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ภาษาที่ใช้จะใช้ภาษาง่าย ๆ ถูกต้อง จัดลำดับความคิดหรือเหตุการณ์ตามลำดับ ไม่กล่าววกไปวนมาเพราะจะทำให้ผู้อื่นจับประเด็นไม่ได้

๒. **บทความทางวิชาการ** เป็นบทความที่ผู้เขียนมุ่งให้ความรู้อย่างใดอย่างหนึ่ง ใช้ภาษาแบบแผนในการเขียน ข้อมูลชัดเจนมีหลักฐานที่เชื่อถือได้มาประกอบการเขียน จึงสามารถใช้อ้างอิงได้ บทความประเภทนี้จะมีเชิงอรอบอกที่มาของข้อมูลที่นำไปค้นคว้าได้ อีกทั้งยังมีบทบรรณานุกรมบอกแหล่งที่มาที่ผู้เขียนค้นคว้าให้เห็นว่าไม่ได้กล่าวลอย ๆ แต่มีหลักฐานอ้างอิงที่มาของข้อมูล

๓. **บทความเสนอความคิดเห็น** เป็นบทความที่ผู้เขียนต้องการเสนอความคิดเห็นหรือแนวคิดของตนอย่างใดอย่างหนึ่งแก่ผู้อ่าน อาจเป็นแนวความคิดในเชิงสร้างสรรค์หรือชี้แนะอย่างใดอย่างหนึ่ง ภาษาที่ใช้จะต้องเป็นภาษาที่แสดงความคิดเห็นให้ผู้อ่านคล้อยตามความคิดเห็นของตนหรือใช้ภาษาในการเชิญชวนให้เกิดการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตามความเห็นของผู้เขียน

๔. **บทความเชิงวิจารณ์** เป็นบทความที่ผู้เขียนแสดงความคิดเห็นวิจารณ์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยอาศัยข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ และเหตุผลมาสนับสนุนการวิจารณ์นั้น การวิจารณ์ต้องมีหลักการในการวิจารณ์ไม่ใช่วิจารณ์ตามอารมณ์ของผู้วิจารณ์ เช่น บทความการวิจารณ์หนังสือ บทความการวิจารณ์ข่าว เป็นต้น

๕. **บทความเชิงวิเคราะห์** เป็นบทความพิจารณาแยกแยะเรื่องราวต่าง ๆ โดยใช้ความคิดเห็นของผู้เขียนมาวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลและชี้ให้เห็นประเด็นสำคัญ ภาษาที่ใช้ต้องเป็นภาษาง่าย ๆ ชัดเจนไม่ใช่ภาษาที่เป็นแบบแผนทางวิชาการมากนัก

๖. **บทความสัมภาษณ์** เป็นบทความที่ได้รับข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีความสามารถโดดเด่น เพื่อนำเสนอผลงานและความสามารถ

การประเมินคุณค่าของบทความ

การพิจารณาคุณค่าของบทความ โดยทั่วไปมักพิจารณาจากจุดมุ่งหมายและการนำเสนอเนื้อหาของบทความนั้น ๆ ประการสำคัญ คือ ต้องระลึกไว้เสมอว่า การอ่านบทความเป็นการอ่านที่ต้องคิดและพิจารณาอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านเพื่อมองหาสาระหรือคุณค่าของบทความเมื่อนำมาใช้หรือประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและส่วนรวม

การประเมินคุณค่าบทความ มีหลักดังนี้

๑. มีเนื้อหาสาระที่ให้ความรู้หรือความคิดอันเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน
๒. เสนอข้อมูลที่ถูกต้อง เป็นความจริง มีหลักฐานอ้างอิงเชื่อถือได้
๓. นำเสนอเรื่องราวที่เป็นธรรม การอ้างเหตุผลถูกต้อง
๔. แสดงความคิดเห็นและเสนอวิสัยทัศน์ได้อย่างน่าสนใจสามารถกระตุ้นหรือโน้มน้าวให้ผู้อ่านคิดเห็นคล้อยตามหรือโต้แย้ง
๕. ใช้ภาษาถูกต้อง มีความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย สอดคล้องกับเรื่องราวที่นำเสนอ
๖. มีกลวิธีในการนำเสนอเรื่องราวที่น่าสนใจ ช่วยให้ติดตามอ่าน

ลักษณะของบทความที่ดี

บทความที่ดีควรลักษณะดังนี้

๑. มีส่วนประกอบ ๓ ส่วน คือ
 ๑. ส่วนนำ เป็นส่วนขึ้นต้นเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน มีลักษณะเป็นเชิงกล่าวนำหรือให้ความรู้พื้นฐาน บางครั้งอาจบอกเจตนาของผู้เขียนก็ได้
 ๒. ส่วนเนื้อหา เป็นส่วนสำคัญที่ให้ความรู้และสาระแก่ผู้อ่าน
 ๓. ส่วนสรุป เป็นส่วนท้ายของบทความ เป็นการสรุปเนื้อหาและสร้างความประทับใจในการอ่าน
๒. มีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ บทความที่มีคุณค่านั้นควรมีเนื้อหาสาระที่ให้ความรู้และความคิดที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน เนื้อหาควรทันเหตุการณ์ มีความถูกต้อง และสามารถใช้อ้างอิงได้

๓. ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม ถ้าเป็นบทความทางวิชาการ ควรใช้ภาษาที่เป็นแบบแผน หากเป็นบทความที่ไม่ใช่บทความทางวิชาการก็ควรใช้ภาษาพูด หรือภาษาถิ่นแบบแผนในการเขียน ซึ่งจะช่วยให้บทความน่าสนใจขึ้น

แนวทางการอ่านบทความ

๑. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน ผู้อ่านจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายการอ่านก่อนว่า จะอ่านเพื่อหาความรู้ และจะวิจารณ์บทความอย่างพินิจพิจารณา

๒. ควรอ่านอย่างน้อย ๒ ครั้ง ครั้งแรกอ่านอย่างคร่าว ๆ ครั้งที่สองจึงค่อยอ่านอย่างละเอียด อ่านอย่างพินิจพิจารณาเนื้อหาและกลวิธีการเขียน ตามปกติบทความจะแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน คือ ส่วนหน้า เป็นส่วนขึ้นต้นหรือการเปิดเรื่อง เพื่อเป็นการปูพื้นฐานแก่ผู้อ่านให้สนใจที่จะติดตามอ่าน ส่วนเนื้อหา เป็นส่วนเรื่องราวที่มีความสำคัญ โดยจะจะให้สาระหรือความรู้แก่ผู้อ่าน และส่วนสรุป เป็นส่วนลงท้ายเพื่อสร้างความเข้าใจและความประทับใจแก่ผู้อ่าน การอ่านบทความไม่ควรอ่านข้าม ๆ แต่ควรอ่านเพื่อจับใจความของเรื่อง แสดงความคิดเห็น ประเมินค่าและพินิจพิจารณา แล้วจึงเขียนวิจารณ์ตามแนวทางวิจารณ์บทความ

(กุสุมา รักษ์มณีและคณะ, ๒๕๓๓ หน้า ๒๓-๒๔)

กิจกรรมขั้นที่ ๑

การอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทความ “เคล็ดลับ สร้างสมาธิในวัยเรียน” โดยสำรวจเนื้อหาอย่างรวดเร็ว แล้วตอบคำถามต่อไปนี้ เขียนคำตอบลงในช่องว่าง

เคล็ดลับ สร้างสมาธิในวัยเรียน

สมาธิ คือ การมีใจจดจ่อในสิ่งที่ทำอย่างแน่วแน่ พร้อมที่จะเรียนรู้

การที่เราจะเล่าเรียนหรือทำการงานใด ๆ ให้สำเร็จ เราจำเป็นต้องมีสมาธิจดจ่อในการทำ ดังนั้นเราจึงจะเข้าใจบทเรียนและสามารถใช้ความคิดในการทำงานให้สำเร็จ

คนบางคนมีพื้นฐานสมาธิดีแต่กำเนิด แต่กระนั้นสมาธิของคนเราก็คงไม่คงที่ ในบางช่วงเวลา เราอาจไม่มีสมาธิในการเรียน เพราะเราหมกมุ่นกับเรื่องอื่น ๆ เช่น คิดถึงเกมที่เล่นค้างอยู่ หรือ ใจลอยคิดถึงแฟน จนกระทั่งลืมจดจ่อกับงานตรงหน้า หรือ เราชอบทำหลายเรื่องในเวลาเดียวกัน เช่น ขณะที่ฟังครูสอน ก็อยากอ่านการ์ตูน หรือ อยากวาดรูปไปด้วย ความสนใจของเราจะกระโดดไปมาจากเรื่องโน้นไปเรื่องนี้ และไม่สามารถติดตามการเรียนได้ต่อเนื่อง บางครั้งเมื่อเราเจ็บป่วย หิว หรือง่วงนอน สมอเราก็จะซึมเซา ไม่รับข้อมูลใด ๆ ที่ครูสอน ขามใดที่เรามีเรื่องเครียดกังวลใจ เราก็จะคิดวนเวียนแต่ปัญหานั้น และไม่มีจิตใจจะจดจ่อกับการเรียน และแม้ว่าเราจะมีควมตั้งใจแน่วแน่ที่จะอ่านหนังสือ แต่เมื่อมีเสียงดังรบกวน เราก็จะเริ่มหงุดหงิด ไม่สามารถอ่านหนังสือต่อไปได้

แม้ว่าสมาธิของคนเราจะไม่คงที่ แต่เราก็สามารถฝึกฝนและพัฒนาได้ด้วยตัวเอง ซึ่งจะเป็นคุณสมบัติภายในที่มีค่า ที่ช่วยส่งเสริมให้เราเป็นคนที่เก่ง มีความสามารถ และมีอนาคตที่ดี การที่เราจะมีสมาธิในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ นั้น เราสามารถสร้างและพัฒนาได้ ทั้งจากปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายในตัวเรา ปัจจัยทั้งสองด้านนี้มีความสำคัญพอ ๆ กัน และสามารถเกื้อหนุนให้เกิดความสงบ ความพร้อม การมีสมาธิต่อเนื่อง และความมุ่งมั่นทำงานให้สำเร็จ

ปัจจัยภายนอก คือ ด้านแรกของการมีสมาธิที่เราทำได้ไม่ยากนัก หากเราจัดสิ่งแวดล้อมขณะเรียนรู้ให้เป็นสิ่งแวดล้อมที่สงบ ไม่สับสนวุ่นวาย ย่อมเอื้อให้เราสามารถใส่ใจ และจดจ่อกับงานตรงหน้าได้ง่ายขึ้น

สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสมาธิ ได้แก่

- หาสถานที่สงบ ปราศจากเสียงรบกวนในการศึกษาหาความรู้ อาจหามุมสงบในการทำ การบ้าน ที่ไม่มีเสียงทีวี วิทย์ หรือคนกำลังพูดคุยกันให้รบกวนสมาธิ
- หลีกเลี่ยงแสงสว่างที่เจิดจ้าแสบตา หรือแสงที่ริบหรี่ ในขณะที่อ่านหนังสือ ถ้าใช้คอมไฟ อ่านหนังสือ ควรให้คอมไฟอยู่ด้านซ้ายมือ และมีความสว่างพอเพียง
- เตรียมอุปกรณ์ในการทำงานให้พร้อม เช่น มีกระดาษ ดินสอ ยางลบ จัดวางให้ครบและ เป็นที่เป็นทาง ให้พร้อมใช้โดยไม่จำเป็นต้องลุกเดินไปหยิบจากที่อื่นจนทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่อง
- เลือกเวลาอ่านหนังสือในขณะที่ร่างกายกระปรี้กระเปร่า เช่น การอ่านหนังสือในช่วงเช้า ซึ่งเป็นช่วงที่ร่างกายได้พักผ่อนเต็มที่และสมองปลอดโปร่ง ย่อมมีสมาธิดีกว่าอ่านหนังสือในช่วงดึก ที่ร่างกายอ่อนล้าแล้ว

ปัจจัยภายใน คือ สุขภาพร่างกายและจิตใจ และอุปนิสัยในการทำงาน

สุขภาพร่างกายและจิตใจ

สุขภาพร่างกายและจิตใจคืออุปกรณ์ในการเรียนรู้ เราไม่สามารถใส่ใจหรือจดจ่อกับการทำงานได้ หากเรารู้สึกไม่สบายกาย หรือจิตใจไม่สดชื่นแจ่มใสพอ เราควรเตรียมร่างกายและ จิตใจให้พร้อมใช้ในการเรียนรู้ โดย

- รับประทานอาหารอย่างเพียงพอ ไม่มากหรือน้อยเกินไป เพราะความหิวจะทำให้ หงุดหงิด กระวนกระวาย แต่ถ้ารับประทานมากเกินไปก็จะทำให้อึดอัดและง่วงเหงาหาวนอน
- รักษาร่างกายให้แข็งแรงและกระปรี้กระเปร่าอยู่เสมอ โดยนอนพักผ่อนให้พอ อย่างน้อย วันละ ๗-๘ ชั่วโมง และจัดเวลาออกกำลังกายให้ร่างกายแข็งแรง ฝึกทำสิ่งเหล่านี้ จนเป็นนิสัย
- รักษาสุขภาพจิตใจ และฝึกพัฒนาอารมณ์ตนเองให้แจ่มใสอยู่เสมอ ควรเรียนรู้วิธีการคลาย ความเครียดและความกังวล เช่น การพูดคุยกับคนที่ไว้ใจ และฝึกงานอดิเรกผ่อนคลายความเครียด
- สร้างแรงจูงใจในการเรียน ด้วยการนึกถึงประโยชน์ และคุณค่าจากการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ วาดภาพความสำเร็จและเป้าหมายการศึกษาในอนาคต แล้วบอกตัวเองให้มุ่งมั่นตามเป้าหมายนั้น

อุปนิสัยในการทำงาน

การทำงานได้สำเร็จ เราต้องมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานนั้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเราจะทำเช่นนี้ได้ เพราะเรามีวินัยในการทำงาน การฝึกฝนตัวเองให้มีวินัยในการทำงานก็คือการสร้างอุปนิสัยของ ความสำเร็งนั้นเอง เราพัฒนาตัวเองให้มีวินัยในการทำงานได้ดังนี้

- ทำงานด้วยอิริยาบถที่เหมาะสม เช่น ควรนั่งทำงานมากกว่านอนพักพบในการอ่านหรือเขียนหนังสือ

- ฝึกทำอะไรให้เป็นเวลา และแบ่งเวลาในการทำสิ่งต่าง ๆ ให้ถูกต้อง ลองจัดทำตารางกิจวัตรประจำวันว่าเราจะทำอะไร เวลาใด ตั้งแต่เวลาตื่นนอน ถึงเข้านอน การทำอะไรเป็นเวลาจะทำให้เราไม่เร่งรีบในการทำสิ่งต่าง ๆ และเป็นบ่อเกิดของการมีสมาธิได้ง่าย

- ฝึกนิสัย “มุ่งมั่นลงมือทำทันที” เมื่อคิดจะทำอะไรพยายามลงมือทำทันที อย่าผลัดวันประกันพรุ่ง จนกลายเป็นความเกียจคร้าน และตามมาด้วยการทำอะไรไม่สำเร็จ

- จัดลำดับเรื่องที่จะทำ เมื่อจะลงมือทำสิ่งใด ควรตั้งสติ และพิจารณาว่า เราควรทำเรื่องใดก่อนหลัง ตามความสำคัญ หรือความเร่งด่วนของงานนั้น แล้วลงมือทำให้สำเร็จทีละเรื่อง ดีกว่าทำหลาย ๆ เรื่องในเวลาเดียวกัน ซึ่งทำให้ยิ่งเสียสมาธิ

การฝึกฝนเหล่านี้ ถ้าน้อง ๆ เริ่มลงมือฝึกทันที ก็จะพบว่า ไม่ใช่สิ่งที่ยากที่จะทำ หากน้องคนใดบอกว่า “ยาก ทำไม่ได้หรอก” มันอาจจะยากตรงที่เราไม่ได้ลงมือกระทำสักที และปล่อยให้ความขี้เกียจมาครอบงำชีวิตเรา การฝึกสร้างสมาธิจะเป็นพื้นฐานเบื้องต้นในการสร้างอุปนิสัยการเป็นผู้ชนะซึ่งเริ่มต้นด้วยการชนะใจตนเองนั่นเอง

(รวิวรรณ ศรีสุชาติ, สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์.)

ชื่อบทความ.....

ชื่อผู้แต่ง.....

จุดสำคัญของเรื่อง

.....

.....

.....

สาระสำคัญ

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมขั้นที่ ๒ การตั้งคำถาม

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทความ “เคล็ดลับ สร้างสมาธิในวัยเรียน” แล้วตั้งคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาจำนวน ๕ ข้อ

คำถามข้อที่ ๑

.....

.....

คำถามข้อที่ ๒

.....

.....

คำถามข้อที่ ๓

.....

.....

คำถามข้อที่ ๔

.....

.....

คำถามข้อที่ ๕

.....

.....

กิจกรรมขั้นที่ ๓

การอ่านเนื้อหาอย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทความ “เคล็ดลับ สร้างสมาธิในวัยเรียน” แล้วตอบคำถามจากกิจกรรมที่ ๒

คำตอบข้อที่ ๑

.....

.....

คำตอบข้อที่ ๒

.....

.....

คำตอบข้อที่ ๓

.....

.....

คำตอบข้อที่ ๔

.....

.....

คำตอบข้อที่ ๕

.....

.....

กิจกรรมขั้นที่ ๕

การเขียนสรุปใจความสำคัญโดยใช้สำนวนโวหารของตนเอง

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทความ “เคล็ดลับ สร้างสมาธิในวัยเรียน” แล้วเขียนสรุปใจความสำคัญ
เป็นแผนผังความคิด โดยใช้สำนวนโวหารของตนเอง

กิจกรรมขั้นที่ ๖

การวิเคราะห์ วิจัย เรื่องที่อ่านแล้วแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทความ “เคล็ดลับ สร้างสมาธิในวัยเรียน” วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นตามประเด็นคำถามที่กำหนดให้

๑. เพราะเหตุใดการมีสมาธิที่ดีจึงเป็นสิ่งสำคัญ

๒. สาเหตุส่วนใหญ่ที่ทำให้คนเรามีสมาธิไม่คงที่คืออะไร จงยกตัวอย่างประกอบ

๓. บุคคลทั่วไปจะมีวิธีการเตรียมร่างกายและจิตใจให้พร้อมใช้ในการเรียนรู้ได้อย่างไร

๔. หากนักเรียนจะต้องอ่านหนังสือสอบ จะทำอย่างไรให้มีสมาธิในการอ่านหนังสือ

๕. ถ้าเราอยากประสบความสำเร็จในการทำงานควรต้องทำอะไร

แบบทดสอบหลังเรียนแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ชุดที่ ๒ เรื่อง พินิจบทความ

คำชี้แจง

๑. แบบทดสอบก่อนเรียนฉบับนี้ใช้ทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านจับใจความสำคัญจากบทความ เป็นแบบทดสอบปรนัย แบบเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก จำนวน ๑๐ ข้อ ข้อละ ๑ คะแนน ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ ๒๐ นาที
๒. นักเรียนอ่านข้อความและตอบให้ละเอียด แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (x) ทับอักษร ก, ข, ค, หรือ ง ลงในกระดาษคำตอบที่ตรงกับตัวเลือกที่นักเรียนเห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
๓. นักเรียนทำแบบทดสอบให้ครบทุกข้อ

อ่านบทความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถาม

วิธีปราบลูกดื้อแบบผิด ๆ โตไปจะอ้วน!

ผลวิจัยชี้ วิธีสุดคลาสสิกแก้ลูกดื้อ กลายเป็นต้นตอทำเด็กติดนิสัยการกินผิด ๆ อนาคตป่วยหลายโรค บทความสุขภาพส่งท้ายปี พ.ศ.๒๕๕๔ “มุมมองสุขภาพ” ขอใช้โอกาสนี้ เตือนถึงพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ระวังบุตรหลานจะกลายเป็นโรคอ้วน หากยังเลี้ยงด้วยวิธีผิด ๆ โดยเมื่อไม่นานมานี้ เดลิแมล์ เผยผลวิจัยปัญหาโภชนาการในเด็กอังกฤษ พบว่า ๑ ใน ๓ ของพ่อแม่แดนผู้ดีชอบตอรอง หรือยื่นข้อเสนอให้บุตรหลานเชื่อฟัง ไม่ใช่ ไม่ชน ด้วยการใช้นมหวาน ซ็อกโกแลต เป็นสิ่งล่อใจ

พฤติกรรมข้างต้นนั้น ส่งผลเสียในระยะยาว ทำให้เด็กติดนิสัยชอบกินจุบจิบ โดยเฉพาะของหวานสารพัดชนิด สุดท้ายก็จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีน้ำหนักตัวเกินมาตรฐาน และเป็นโรคอ้วน เพิ่มความเสี่ยงป่วยโรคร้ายมากมาย เช่น โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคเบาหวาน โรคมะเร็ง และโรคข้อเข่าเสื่อม ข้อมูลสำคัญที่ได้จากการวิจัย ทำให้ทราบว่า คุณแม่กลุ่มตัวอย่าง ๒,๐๐๒ คน ซึ่งมีลูกอายุระหว่าง ๑-๕ ปีนั้น กว่าร้อยละ ๒๖ ยอมรับว่า ให้ลูกลิ้มรสขนมหวานตั้งแต่เด็กอายุยังไม่ถึง ๕ เดือน แกรมร้อยละ ๖๑ รับว่า ให้ลูกน้อยกินขนมหวานทุกวัน

ส่วนสาเหตุหลัก ๆ ที่ทำให้แม่ต้องแนะนำให้ลูกรู้จักขนมหวานตั้งแต่ยังเล็ก กว่าร้อยละ ๕๖ เชื่อว่า สิ่งนี้เป็นเครื่องหลอกล่อที่ได้ผลดี ช่วยให้เด็กยอมทำตามคำสั่ง เช่น ใช้หลอกล่อเด็กให้ยอมกินข้าวและเมื่อกินหมดจาน เด็กจะได้กินขนมหวานตามที่แม่สัญญาไว้ ด้วยวิธีหลอกล่อที่ไม่เหมาะสมข้างต้นนี้เอง ส่งผลให้ร้อยละ ๖๐ ของพ่อแม่ พบว่า ลูกของตนชอบอ้วนชอบกินขนมหวานตั้งแต่อายุยังไม่ถึง ๓ ขวบ แกรมหลายรายชอบและติดมาก จนหลายครั้งพ่อแม่ต้องดุ

การให้บุตรหลานกินขนมหวานตั้งแต่เด็ก ๆ ก็คงไม่ใช่เรื่องเล็ก ๆ เพราะทำให้เด็กนักเรียนในอังกฤษกว่า ๒ ล้านคน มีน้ำหนักตัวเกินค่ามาตรฐาน แกรมในจำนวนดังกล่าว มีไม่น้อยกว่า ๑ แสนคน น้ำหนักเยอะจนเข้าข่ายป่วยโรคอ้วน

อย่างไรก็ตาม นักโภชนาการเตือนว่า ถ้าพ่อแม่ยังไม่เลิกใช้ขนมหวานเป็นสิ่งจูงใจ ในอนาคตหรือราว ค.ศ. ๒๐๓๐ ครั้งหนึ่งของประชากรในอังกฤษจะเป็นโรคอ้วน

สำหรับการแก้ปัญหานี้ ทางนักจิตวิทยาเด็กแนะพ่อแม่ต้องเลิกการจูงใจด้วยขนมหวาน แม้เด็กวัยซนจะหว่านเล่นมากกว่าการกินอาหาร หากเด็กไม่ยอมกินข้าว ก็ไม่ต้องตื้อและเก็บอาหารไป เมื่อบอຍ ๆ เข้า ปัญหายอมกินข้าวเพื่อให้ได้ขนมหวานก็จะหมดไป

นอกจากนี้ ทางนักโภชนาการยังแนะเพิ่มอีกว่า พ่อแม่ควรสอนให้ลูกรู้ถึงผลกระทบของการกินอาหารบางอย่างที่มากเกินไปนั้น จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพได้อย่างไรด้วย ไม่อยากให้เด็กติดนิสัยชอบกินของหวานไปถึงตอนโต พ่อแม่ควรต้องเลิกใช้ขนมหวานเป็นสิ่งจูงใจลูกแล้วล่ะ

(อังคณา ทองพล, ๒๕๕๔.)

๑. ข้อใดเป็นใจความสำคัญของบทความนี้

- ก. เด็ก ๆ ชอบอ้อนกินขนมหวาน
- ข. เด็กนักเรียนในอังกฤษกว่า ๒ ล้านคน มีน้ำหนักตัวเกินค่ามาตรฐาน
- ค. พ่อแม่ใช้วิธีปราบลูกคือด้วยวิธีผิด ๆ จะส่งผลให้เด็กเป็นโรคอ้วน
- ง. พ่อแม่แดนผู้ดีชอบต่อรองหรือยื่นข้อเสนอให้บุตรหลานเชื่อฟัง ไม่ใช่ ไม่ชน ด้วย

การใช้ขนมหวาน ช็อกโกแลต เป็นสิ่งล่อใจ

๒. เด็กนักเรียนในอังกฤษส่วนใหญ่ประสบปัญหาใดมากที่สุด

- ก. มีน้ำหนักตัวเกินมาตรฐาน
- ข. จะหิวเล่นมากกว่าการกินอาหาร
- ค. มีน้ำหนักเยอะจนเข้าข่ายป่วยโรคอ้วน
- ง. มีความเสี่ยงป่วยโรคร้ายมากมาย

๓. บทความนี้เป็นบทความประเภทใด

- ก. บทความวิจารณ์
- ข. บทความวิชาการ
- ค. บทความวิเคราะห์
- ง. บทความแสดงความคิดเห็น

๔. ผู้เขียนมีเจตนาอย่างไรในการนำเสนอบทความนี้

- ก. แนะนำ
- ข. วิจารณ์
- ค. ตักเตือน
- ง. แนะนำแนวทาง

๕. ข้อใดเป็นข้อคิดเห็น

- ก. พ่อแม่ควรต้องเลิกใช้ขนมหวานเป็นสิ่งต่อรองล่อใจลูกแล้วละ
- ข. ผลวิจัยชี้ วิธีสุดคลาสสิกแก่ลูกคือ กลายเป็นต้นตอทำเด็กติดนิสัยการกินผิด ๆ
- ค. สำหรับการแก้ไขปัญหานี้ ทางนักจิตวิทยาเด็กแนะพ่อแม่ต้องเลิกการต่อรองด้วยขนมหวาน
- ง. ร้อยละ ๖๐ ของพ่อแม่ พบว่า ลูกของตนชอบอ้อนขอกินขนมหวานตั้งแต่อายุยัง ไม่ ถึง ๓ ขวบ

๖. เพราะเหตุใดพ่อแม่ส่วนใหญ่จึงใช้ขนมหวานเป็นเครื่องต่อรองกับเด็ก ๆ
- ก. เพราะเด็ก ๆ ชอบกินขนม
 - ข. เพราะพ่อแม่ไม่มีเวลาดูแลลูก
 - ค. เพราะขนมเป็นสิ่งล่อตาล่อใจเด็ก ๆ
 - ง. เพราะช่วยให้เด็ก ๆ ยอมทำตามคำสั่ง
๗. บทความนี้มุ่งเสนออะไรต่อผู้อ่าน
- ก. ให้เห็นผลการวิจัยในประเทศอังกฤษ
 - ข. นำเสนอบทความสุขภาพส่งท้ายปี ๒๕๕๔
 - ค. ให้เห็นปัญหาของการใช้วิธีการปราบลูกคือแบบผิด ๆ
 - ง. ให้เห็นว่า ราว ค.ศ. ๒๐๓๐ ครึ่งหนึ่งของประชากรในอังกฤษจะเป็นโรคอ้วน
๘. พ่อแม่ผู้ปกครองจะมีวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าวอย่างไรจึงจะดีที่สุด
- ก. พ่อแม่ควรสอนให้ลูกรู้ถึงผลกระทบของการกิน
 - ข. พ่อแม่ควรเลิกใช้ขนมหวานเป็นสิ่งต่อรองเพื่อให้ลูกยอมทำตาม
 - ค. พ่อแม่ควรแนะนำให้ลูกรู้จักโทษของขนมหวานตั้งแต่ยังเล็ก
 - ง. พ่อแม่ควรบอกโทษของการกินจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพได้อย่างไรด้วย
๙. ข้อใดเป็นข้อเท็จจริง
- ก. วิธีสุดคาสติกแก้ลูกคือ กลายเป็นต้นตอทำเด็กติดนิสัยการกินผิด ๆ อนาคตป่วยหลายโรค
 - ข. พฤติกรรมข้างต้นนั้น ส่งผลเสียในระยะยาว ทำให้เด็กติดนิสัยชอบกินจุบจิบ โดยเฉพาะของหวานสารพัดชนิด
 - ค. ขอใช้โอกาสนี้ เตือนถึงพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ระวังบุตรหลานจะกลายเป็นโรคอ้วน หากยังเลี้ยงด้วยวิธีผิด ๆ
 - ง. คุณแม่กลุ่มตัวอย่าง ๒,๐๐๒ คน ซึ่งมีลูกอายุระหว่าง ๑-๕ ปีนั้น กว่าร้อยละ ๒๖ ยอมรับว่า ให้ลูกลิ้มรสขนมหวานตั้งแต่เด็กอายุยังไม่ถึง ๕ เดือน แกรมร้อยละ ๖๑ รับว่า ให้ลูกน้อยกินขนมหวานทุกวัน

๑๐. “การยื่นข้อเสนอให้บุตรหลานเชื่อฟัง ไม่ดี ไม่ชน ด้วยการใช้ขนมหวาน ช็อกโกแลต เป็นสิ่งล่อใจ” จากข้อความนี้ส่งผลเสียต่อเด็กในระยะยาวอย่างไรเป็นอันดับแรก

- ก. ทำให้เด็กติดนิสัยชอบกินจุบจิบ
- ข. ทำให้เด็กมีน้ำหนักเกินมาตรฐาน
- ค. ทำให้เด็กเสี่ยงต่อการป่วยหลายโรค
- ง. ทำให้พ่อแม่ต้องเสียเงินมากมายเพื่อซื้อขนมให้กับลูก

บรรณานุกรม

- กุสุมา รัชย์มณีและคณะ. (๒๕๓๓). สังกัปปภาษา ๑. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๖). การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (๒๕๕๑). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จุไรรัตน์ ลักษณศิริ และบาหยัน อิมสำราญ. (๒๕๔๙). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : พีเพรส.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (๒๕๕๐). นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. ม.ป.ท., ม.ป.พ.
- ชวน เพชรแก้ว. (๒๕๒๘). การใช้ภาษาไทย. สงขลา : มงคลการพิมพ์.
- รวีวรรณ ศรีสุชาติ. (๘ มกราคม ๒๕๕๕). เคล็ดลับ สร้างสมาธิในวัยเรียน. สืบค้นเมื่อ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕, จาก http://www.truelookpanya.com/new/cms_detail/guidance/๑๖๔๓๑
- แวมยุรา เหมือนนิล. (๒๕๔๑). การอ่านจับใจความ. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ศุภร เสาวัง. (๒๕๔๙). ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ ๓ ม.๒. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- สุระ ดามาพงษ์ และคณะ. (ม.ป.ป.). แบบฝึกทักษะ รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ม.๒ เล่ม ๑. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช จำกัด.
- เสนีย์ วิลาวรรณ และคณะ. (ม.ป.ป.). คู่มือการสอน ภาษาไทย ม.๒ เล่ม ๑. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช จำกัด.
- _____. (๒๕๔๘). พัฒนาทักษะภาษา ม.๒ เล่ม ๔. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช จำกัด.
- อังคณา ทองพล. (๒๕๕๔). วิธีปราบลูกดื้อแบบผิด ๆ โตไปจะอ้วน. นิตยสารชีวจิต. ๑๕ (๓๓๕), ๒๖ – ๒๗.

ภาคผนวก

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ
ชุดที่ ๒ เรื่อง พินิจบทความ

๑. ป

๒. ค

๓. ก

๔. ก

๕. ง

๖. ก

๗. ง

๘. ง

๙. ค

๑๐. ป

แนวคำตอบกิจกรรมขั้นที่ ๑
การอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทความ “เคล็ดลับ สร้างสมาธิในวัยเรียน” โดยสำรวจเนื้อหาอย่างรวดเร็ว แล้วตอบคำถามต่อไปนี้ เขียนคำตอบลงในช่องว่าง

ชื่อบทความ **เคล็ดลับ การสร้างสมาธิในวัยเรียน**

ผู้แต่ง **รวิวรรณ ศรีสุชาติ**

จุดสำคัญของเรื่อง

นำเสนอเคล็ดวิธีในการสร้างสมาธิในวัยเรียน

สาระสำคัญ

การสร้างสมาธินั้นสามารถทำได้ง่ายไม่ยาก ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ คือ ปัจจัย
 ด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านสุขภาพร่างกาย จิตใจ และปัจจัยด้านอุปนิสัยในการทำงาน

แนวคำตอบกิจกรรมขั้นที่ ๒

การตั้งคำถาม

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทความ “เคล็ดลับ สร้างสมาธิในวัยเรียน” แล้วตั้งคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาจำนวน ๕ ข้อ

อยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน

แนวคำตอบกิจกรรมขั้นที่ ๓

การอ่านเนื้อหาอย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทความ “เคล็ดลับ สร้างสมาธิในวัยเรียน” แล้วตอบคำถามจากกิจกรรมที่ ๒

อยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน

แนวคำตอบกิจกรรมขั้นที่ ๔

การจัดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ตามความเข้าใจ

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทความ “เคล็ดลับ สร้างสมาธิในวัยเรียน” แล้วจัดบันทึกข้อความที่สำคัญอย่างย่อตามความเข้าใจของนักเรียน

บันทึกจากการอ่านบทความ

การที่เราจะเล่าเรียนหรือทำงานใด ๆ ให้สำเร็จ เราจำเป็นต้องมีสมาธิจดจ่อใน
การทำสิ่งนั้นเราจึงจะเข้าใจบทเรียนและสามารถใช้ความคิดในการทำงานให้สำเร็จได้ ซึ่งมี
ปัจจัยที่เอื้อต่อการมีสมาธิคือ

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม เช่น หาสถานที่สงบ หลีกเลี้ยงที่แสงสว่างจ้าเกินไป เป็นต้น

ปัจจัยด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ เช่น ทานอาหารให้พอดีไม่อิ่มเกินไป ทำจิตใจ
ให้เบิกบาน เป็นต้น

ปัจจัยด้านอุปนิสัยในการทำงาน เช่น ฝึกทำอะไรให้เป็นเวลา จัดลำดับความสำคัญ
ของงาน เป็นต้น

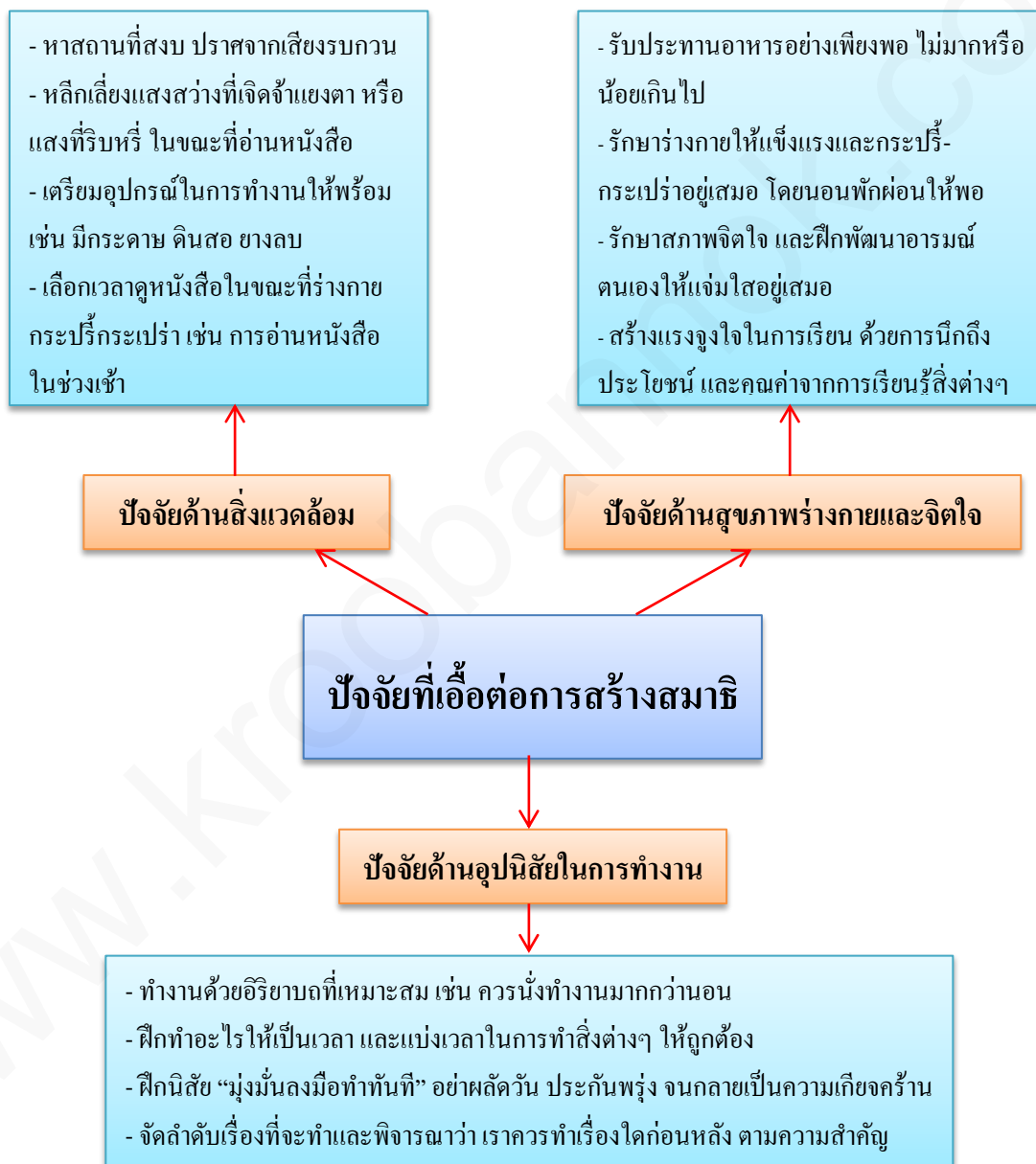
พิจารณาคำตอบจากบันทึกของนักเรียน

แนวคำตอบกิจกรรมขั้นที่ ๕

การเขียนสรุปใจความสำคัญโดยใช้สำนวนโวหารของตนเอง

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทความ “เคล็ดลับ สร้างสมาธิในวัยเรียน” แล้วเขียนสรุปใจความสำคัญเป็นแผนผังความคิด โดยใช้สำนวนโวหารของตนเอง

พิจารณาจากคำตอบของนักเรียน

แนวคำตอบกิจกรรมขั้นที่ ๖

การวิเคราะห์ วิจัย เรื่องที่อ่านแล้วแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทความ “เคล็ดลับ สร้างสมาธิในวัยเรียน” วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นตามประเด็นคำถามที่กำหนดให้

๑. เพราะเหตุใดการมีสมาธิที่ดีจึงเป็นสิ่งสำคัญ

เพราะการมีสมาธิที่ดีจะทำให้เราเข้าใจบทเรียนและสามารถใช้ความคิดในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จได้

๒. สาเหตุส่วนใหญ่ที่ทำให้คนเรามีสมาธิไม่คงที่คืออะไร จงยกตัวอย่างประกอบ

สาเหตุที่ทำให้คนเรามีสมาธิไม่คงที่ ไม่มีสมาธิในการเรียน เป็นเพราะเราหมกมุ่นอยู่กับเรื่องอื่นๆ เช่น ใจลอยคิดถึงแฟน คิดถึงเกมที่เล่นค้างอยู่ หิวหรือง่วงนอน มีเรื่องเครียดกังวลใจ เป็นต้น

๓. บุคคลทั่วไปจะมีวิธีการเตรียมร่างกายและจิตใจให้พร้อมใช้ในการเรียนรู้ได้อย่างไร

รับประทานอาหารอย่างเพียงพอ รักษาร่างกายให้แข็งแรงและกระปรี้กระเปร่าอยู่เสมอ ฝึกฝนอารมณ์ตนเองให้แจ่มใสอยู่เสมอ วาดภาพความสำเร็จและเป้าหมายการศึกษาในอนาคตที่ดี

๔. หากนักเรียนจะต้องอ่านหนังสือสอบ จะทำอย่างไรให้มีสมาธิในการอ่านหนังสือ

หาสถานที่สงบ ปราศจากเสียงรบกวนในการอ่านหนังสือ เลือกเวลาอ่านหนังสือขณะที่ร่างกายกระปรี้กระเปร่า คือช่วงเวลาเช้า จิตใจจดจ่ออยู่กับการอ่านหนังสือ

๕. ถ้าเราอยากประสบความสำเร็จในการทำงานควรต้องทำอะไร

เราต้องมุ่งมั่นที่จะทำงานนั้นอย่างต่อเนื่อง มีวินัยและสร้างอุปนิสัยที่ดีในการทำงาน ฝึกทำอะไรให้เป็นเวลา ฝึกนิสัยมุ่งมั่นลงมือทำทันที ตั้งสติและพิจารณาว่าเราควรทำเรื่องใดก่อนหลัง เป็น

พิจารณาจากคำตอบของนักเรียน

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียนแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ
ชุดที่ ๒ เรื่อง พินิจบทความ

๑. ก
๒. ก
๓. ข
๔. ก
๕. ก
๖. ง
๗. ก
๘. ข
๙. ง
๑๐. ก

